

Uuden liiton elämää

”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.” (Joh. 10:10.)

Avaintekstit:

1. Joh. 1:4;
Joh. 5:24;
Room. 3:24, 25;
2. Kor. 5:21;
1. Joh. 4:16;
Ilm. 2:11;
Ilm. 20:6, 14;
Ilm. 21:8.

Tässä neljänneksessä on tutkittu liittoa, joka on (yksinkertaisimmilleen tiivistettynä ja puhtaimmassa muodossaan) sitä, että Jumala kertoo: ”Näin minä pelastan sinut synnistä, piste.”

Vaikka liiton lupauksen lopputulos ja sen suuri loppuhuipennus on tietenkin ikuinen elämä uudeksi luodussa maassa, meidän ei tarvitse odottaa sinne asti, vaan saamme nauttia liiton siunauksista jo tänään. Herra välittää siitä, millaista elämämme on nyt; hän haluaa meille parasta jo nyt. Liitto ei ole mikä tahansa sopimus, jossa teet sitä ja tätä, ja sitten joskus pitkän ajan kuluttua saat palkintosi. Palkinnot, lahjat - ne ovat siunauksia, joista ne, jotka uskossa astuvat liittosuhteeseen, voivat nauttia tässä ja nyt.

Tämän viikon tutkistelussa, joka on viimeinen tässä liittoa koskevassa tutkistelutarjassa, katsomme joitakin niistä välittömistä siunauksista ja lupauksista, joita saamme, kun Jumalan armo on saanut vuotaa sydämeemme sen seurauksena, että olemme kuulleet hänen kolkuttavan ja olemme avanneet hänelle oven. Toki siunauksia on enemmän kuin voimme tämän viikon tutkistelussa käsitellä, mutta tämä onkin vain alkua - alkua siunauksille, jotka eivät tule koskaan loppumaan.

Viikon aihe yhdellä silmäyksellä: Miksi meidän tulisi tuntea iloa? Millä perusteella voimme vedota lupaukseen ilosta? Mikä liitossa vapauttaa meidät syyllisyyden taakasta? Mitä uuden sydämen saaminen tarkoittaa?

Tämä tutkistelu on sapatiksi 26.6.2021

ILO

”Tämän me kirjoitamme, jotta ilomme tulisi täydelliseksi.” (1. Joh. 1:4.)

Muutammin yksinkertaisin sanoin Johannes kertoo tässä, mikä suuri etu meillä liittokansaan kuuluvilla on – lupaus ilosta!

Kristittyinä meille usein sanotaan, ettei meidän tule luottaa tunteisiimme, sillä usko ei ole tunne ja meidän pitäisi päästä tunteittemme yläpuolelle. Tämä on totta, mutta samaan aikaan emme olisi ihmisiä, jos meillä ei olisi tunteita ja emme kokisi erilaisia tunnetiloja ja mielialoja. Emme voi kieltää tunteitamme, vaan meidän tulee ymmärtää niitä, antaa niille kuuluva paikka ja pitää ne hallinnassamme niin pitkälle kuin mahdollista. Tunteiden kieltäminen tarkoittaisi ihmisyntymme kieltämistä (voisimme yhtä hyvin kieltää ympyrää olemasta pyöreä). Kuten tämä jae sanoo, meillä saa olla tunteita (tässä tapauksessa iloa), ja lisäksi niiden tulisi olla täydellisiä. Tämä tuskin kuulostaa siltä, että tunteita pitäisi kieltää, eikö vain?

Lue yllä olevan jakeen asiayhteys aloittaen luvun alusta. Minkä Johannes toivoi tekevän varhaisten kristittyjen ilon täydelliseksi? Miksi kyseisen asian tulisi tuoda heille iloa?

Johannes kuului Jeesuksen alkuperäiseen 12 opetuslapsen joukkoon. Hän oli mukana lähes alusta lähtien Kristuksen 3,5 vuotta kestäneessä maanpäällisessä työssä. Hän sai todistaa mitä hämmästyttävimpiä Jeesuksen elämän tapahtumia (hän oli mukana ristin luona, Getsemanessa ja kirkastusvuorella). Silminnäkijänä hän oli pätevä puhumaan aiheesta.

Huomaa kuitenkin, ettei Johannes keskittä huomiota itseensä, vaan siihen, mitä Jeesus oli tehnyt opetuslasten hyväksi, jotta he saattoivat nyt olla yhteydessä paitsi toisiinsa myös Jumalaan itseensä. Jeesus on avannut meille tien astua läheiseen suhteeseen Herran kanssa; ja yksi suhteen seurauksista on ilo. Johannes haluaa heidän tietävän, että se, mitä he ovat kuulleet Jeesuksesta, on totta (hän oli nähnyt Jeesuksen, kuullut häntä, koskettanut häntä ja tuntenut hänet), ja siksi hekin voisivat astua ilontäyteiseen suhteeseen taivaallisen Isänsä kanssa, joka rakastaa heitä ja antoi itsensä heille Poikansa kautta.

Mitä voisit sanoa, joka lisäisi jonkun iloa Herrassa?

VAPAANA SYLLISYY- DESTÄ

”Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa ja jotka eivät vaella lihan vaan Hengen mukaan” (Ks. Room. 8:1, myös alaviite.)

Nuori nainen oli murhattu raa’asti, eikä tappaja ollut tiedossa. Poliisi viritti ansan piilottamalla mikrofonin naisen haudalle. Eräänä iltana useita kuukausia naisen kuoleman jälkeen eräs nuori mies lähestyi hautaa, polvistui sen viereen ja itkien aneli naista antamaan anteeksi. Poliisi, joka kuunteli mikrofonin välityksellä, sai rikokseen syyllistyneen miehen kiinni.

Mikä ajoi miehen haudalle? Syyllisyys, mikäpä muukaan?

Vaikka kukaan meistä (toivottavasti) ei ole tehnyt mitään niin pahaa kuin tuo nuori mies, silti jokainen meistä on syyllinen. Olemme kaikki tehneet asioita, joita häpeämme ja joita toivoisimme saavamme tekemättömiksi.

Kiitos Jeesuksen ja uuden liiton veren kenenkään meistä ei tarvitse elää syyllisyyden häpeän alla. Room. 8:1 mukaan mikään kadotustuomio ei kohtaa meitä. Lopullinen tuomari katsoo meidät syyttömiksi, aivan kuin emme olisi koskaan tehneetkään niitä asioita, joista tunnemme syyllisyyttä.

Miten seuraavat jakeet auttavat meitä ymmärtämään Room. 8:1? Joh. 5:24; Room. 3:24, 25; 2. Kor. 5:21.

Yksi suurista lupauksista, kun elämme liitossa Jumalan kanssa, on se, ettei meidän enää tarvitse elää syyllisyyden taakan alla. Liiton veren tähden meiltä, jotka valitsemme astua liittosuhteeseen Jumalan kanssa ja jotka valitsemme noudattaa uskon, katumuksen ja kuuliaisuuden ehtoja, nostetaan syyllisyyden taakka pois. Kun Paholainen yrittää kuiskata korvaamme, että olemme pahoja ja liian syntisiä saadaksemme Jumalan hyväksynnän, voimme tehdä saman kuin Jeesus, kun Paholainen kiusasi häntä erämaassa: voimme lainata Raamatua. Yksi parhaita jakeita lainattavaksi on Room. 8:1. Tämä ei tarkoita, että kieltäisimme synnin todellisuuden elämässämme; se tarkoittaa sen sijaan, että koska meillä on liittosuhte Herran kanssa, emme enää elä synnin tuomion alaisina. Jeesus kärsi rangaistuksen puolestamme, ja nyt hän seisoo Isän edessä vedoten omaan vereensä meidän puolestamme ja tarjoten oman vanhurskautensa meidän syntiemme sijaan.

Miten tieto anteeksiannosta vaikuttaa elämääsi?

UUSI LIITTO JA UUSI SYDÄN

”Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät.” (Ef. 3:17-19.)

Uusi liitto on liitto, jossa Herra panee lakinsa sydämeemme (Jer. 31:31-33). Eikä sydämessämme ole vain laki, vaan myös Kristus asuu siellä. Tämä on järkeenkäypää, sillä Kristus ja hänen lakinsa liittyvät läheisesti toisiinsa. Kristuksen laki on sydämessämme ja Kristus on sydämemme asukkaana (kreikan sana, joka yllä olevassa jakeessa on käännetty sanalla ”asua”, tarkoittaa myös ”kotiutua”, mikä tuo ajatuksen pysyvyydestä). Tässä on toinen liiton suurista hyödyistä - uusi sydän.

Miksi tarvitsemme uuden sydämen? Mitä muutoksia ilmenee niissä, joilla on uusi sydän?

Lue uudelleen päivän teksti. Huomaa, miten Paavali painottaa rakkautta sanoen, että sen pitää olla elämämme perustus ja kasvupohja. Rakkauden perusta on vakaa, luja ja pysyvä. Uskomme ei merkitse mitään, jos sen juuret eivät ole rakkaudessa Jumalaan ja rakkaudessa toisia ihmisiä kohtaan (Matt. 22:37-39; 1. Kor. 13). Eikä rakkaus synny tyhjiössä. Päinvastoin, se syntyy siitä, että saamme välähdyksen kaiken ylittävästä Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan sellaisena kuin se Jeesuksessa ilmeni. Tämän seurauksena elämämme ja sydämemme muuttuu ja meistä tulee uusia ihmisiä, joilla on uudet ajatukset, halut ja tavoitteet. Se, miten vastaamme Jumalan rakkauteen, muuttaa sydämemme ja juurruttaa sinne rakkauden toisia kohtaan. Kenties Paavali tarkoittaa juuri tätä, ainakin osittain, sanoessaan, että ”Jumalan koko täyteys valtaa teidät”.

Lue 1. Joh. 4:16. Miten jae liittyy siihen, mitä Paavali kirjoittaa Ef. 3:17-19?

Estääkö jokin sinua kokemasta Jumalan täyteyttä?

UUSI LIITTO JA IKUINEN ELÄMÄ

”Jeesus sanoi: ’Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.’” (Joh. 11:25, 26.)

Ikuisessa elämässä on kaksi ulottuvuutta. *Tämän hetken* ulottuvuus tuo uskovalle kokemuksen yltäkylläisestä elämästä tässä ja nyt (Joh. 10:10), ja tähän sisältyvät ne monet lupaukset, joita olemme saaneet tämänhetkistä elämäämme varten.

Toinen on *tulevaisuuden* ulottuvuus – ikuinen elämä siten, kun lupaus ruumiin ylösnousemuksesta toteutuu (Joh. 5:28, 29; Joh. 6:39). Vaikka ylösnousemus on vielä edessäpäin, se on kuitenkin tapahtuma, johon toivomme kristittyinä kulminoituu.

Tutki tämän päivän raamatunpaikkaa. Mitä Jeesus tässä sanoo? Mistä ikuinen elämä löytyy? Miten ymmärrämme hänen sanansa siitä, että ne, jotka uskovat häneen, saavat elää, vaikka kuolevatkin? (Ks. Ilm. 2:11; Ilm. 20:6, 14; Ilm. 21:8.)

Tietysti me kaikki kuolemme, mutta Jeesuksen mukaan tämä kuolema on vain unta, vain hetken kestävä levähdystauko, joka päättyy ylösnousemukseen niille, jotka uskovat häneen. Kun Kristus tulee takaisin, Kristuksessa kuolleet nousevat kuolemattomina, ja sillä hetkellä elossa olevat Kristuksen seuraajat muuttuvat silmänräpäyksessä kuolemattomiksi. Sekä kuolleet että elävät Kristuksen omat saavat samanlaisen ylösnousemusruumiin. Jumalan kansalle kuolemattomuus alkaa tuosta hetkestä.

Miten suuri ilo onkaan saada tietää, ettei meidän loppumme ole haudassa, vaan että loppua ei edes ole. Saamme uuden elämän, joka kestää ikuisesti.

”Kristus tuli yhdeksi lihaksi meidän kanssamme, jotta me tulisimme yhdeksi hengeksi hänen kanssaan. Tämän liiton voimasta me kerran astumme ulos haudasta – ei yksinomaan Kristuksen voiman ilmauksena vaan myös siksi, että hänen elämänsä uskon kautta on tullut meidän elämäksemme. Niillä, jotka näkevät Kristuksen oikean luonteen ja ottavat hänet asumaan sydämeensä, on iankaikkinen elämä. Hengen kautta Kristus asuu meissä, ja Pyhä Henki, vastaanotettuna sydämeen uskon kautta, on iankaikkisen elämän alku.” (4AO 332.)

UUSI LIITTO JA LÄHETYS- TEHTÄVÄ

”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28:19, 20.)

Ympäri maailman ihmiset usein kamppailevat sellaisen asian kanssa, jota eteläafrikkalainen kirjailija Laurens Van Der Post kutsui ”tarkoituksettomuuden taakaksi”. Ihmisillä on elämän lahja, mutta he eivät tiedä, mitä tekisivät sillä. He eivät tiedä, mikä tämän lahjan tarkoitus on, eivätkä osaa käyttää sitä. Tätä voisi verrata siihen, että jollekulle olisi annettu kirjas-to täynnä harvinaislaatuksia kirjoja, mutta tämä ei lukisi niitä vaan käyttäisi niitä polttopuina. Miten hirvittävää arvotavaran tuhlausta!

Uuden liiton kristittyjen ei kuitenkaan tarvitse kamppail-la tämän ongelman kanssa. Päinvastoin, he tuntevat iloa, sillä he tietävät (ja ovat henkilökohtaisesti kokeneet) suurenmoiset uutiset ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Pelastajasta, joka kuoli maailman jokaisen ihmisen puolesta, jotta näillä olisi mahdollisuus ikuisen elämään. Saamamme lähetyskäs-kyn (Matt. 28:19, 20) valossa meillä uskovilla on todellakin tehtävä ja tarkoitus elämäämme varten: levittää maailmalle sitä ihanaa totuutta, jonka olemme itse kokeneet Kristukses-sa Jeesuksessa. Mikä etuoikeus! Lähes kaikki muu mitä teem-me tässä maailmassa lakkaa siihen hetkeen, kun tämä maailma loppuu. Evankeliumin levittäminen on kuitenkin työtä, jolla on ikuisuusvaikutuksia. Tässä meillä on tehtävä ja tarkoi-tus!

Tutki tämän päivän jaetta ajatus ajatukselta. Mitä erityisiä asioita Jeesus käskee meidän tehdä, ja millaisia asioita liittyy jokaiseen tehtävään? Mikä sellainen lupaus meillä on, jonka tulisi antaa meille uskoa ja rohkeutta tehdä se, mitä Kristus käskee?

Uuden liiton kristittyinä meille on annettu selkeä toimeksianto, joka tulee Herralta itseltään. Olimmepa keitä tahansa, olipa asemamme elämässä millainen tahansa, olivatpa rajoitteemme millaisia tahansa, meille kaikille on varattu jokin rooli. Oletko tehnyt jotain?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 8, s. 138-148 tai *Suuri taistelu*, s. 614-624 tai *Suuri taistelu*, taskup., s. 400-405 ja *Tie Kristuksen luo*, s. 115-128 (kirjan viimeinen luku).

"Jumalan Pyhällä Pojalla ei ollut kannettavanaan omia synnejä tai murheita: hän kantoi toisten murheita; hänen päälensä pantiin kaikkien meidän vääryytemme. Jumalallisella myötätunnolla hän yhdistää itsensä ihmiseen, ja ihmissuvun edustajana hän alistuu siihen, että häntä kohdellaan rikollisena. Hän katsoo syntiemme aukaisemiin tuskan syövereihin ja ottaa tehtäväkseen kuroa umpeen kuilun, joka erottaa ihmisen Jumalasta." - Ellen G. White, *Bible Echo and Signs of the Times*, 1. elokuuta 1892.

"Tule, veljeni, sellaisena kuin olet: syntisenä ja saastaisena. Jätä syyllisyyden taakkasi Jeesuksen kannettavaksi ja turvaudu uskossa hänen ansioihinsa. Tule nyt, kun armoa on vielä saatavilla, tule tunnustaen syntisi ja tehden katumusta, niin Jumala avokätisesti armahtaa. Älä rohkene väheksyä enää yhtäkään mahdollisuutta. Kuuntele armon ääntä, joka vetoaa sinuun nousta kuolleista, että Kristus voi antaa sinulle valonsa. - - Älä anna ylpeytesi ja epäuskosi enää johtaa sinua hylkäämään tarjottua armoa. Jos näin teet, joudut lopulta valittamaan: 'Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt, emmekä ole pelastuneita.'" (5T 353.)

Keskustelunaiheita:

1. "Näemme itsemme suhteessa maailmankaikkeuteen", kirjoitti Francisco José Moreno, "ja olemme tietoisia tietämättömyydestämme ja perimmäisestä voimattomuudestamme; siksi olemme epävarmoja, siksi pelkäämme." - *Between Faith and Reason: Basic Fear and The Human Condition* (New York: Harper & Row, Publishers, 1977), s. 7. Vertaa tätä ajatusta Ef. 3:17-19 ajatuksiin. Keskustelkaa lausuntojen välisistä eroista.

2. Jumala lupaa meille ilon Jeesukseen uskovina. Onko ilo onnellisuutta? Pitäisikö meidän aina olla onnellisia? Jos emme ole, onko kristillisessä kokemuksessamme jotakin vialla? Miten Jeesuksen elämän tarkastelu auttaa meitä ymmärtämään vastauksia näihin kysymyksiin?

3. Keskustelkaa vielä siitä ajatuksesta, että Jumalan koko täyteys valtaa meidät (Ef. 3:19). Mitä se tarkoittaa? Miten voimme kokea tämän elämässämme?